

HETPALEIS SKaGeN

wonderland

24.10 -
18.11.12

12+

Kiet

WEDEROPVOERING

SKaGeN en HETPALEIS

Wonderland

vanaf 12 jaar

ALICE: Maar ik zie u niet.
MARCO: Lager.
ALICE: Zo?
MARCO: Nog. Lager. Lager. Ja. Ja, ge ziet mij.
ALICE: Nee, ik zie niks.
MARCO: Blijf staan waar ge staat! Niet bewegen! Pas op! Uw hand!
ALICE: Welke?
MARCO: Links natuurlijk. Laten staan! Rustig. Jongens toch. En dat op mijn nuchtere maag.

Alice is een meisje dat last heeft met zichzelf. Te dik, te dun, te saai, te druk, te klein en te groot.

Ze ontvlucht deze wereld en komt terecht in Wonderland.

Waar de mannen van de mininatie de boel regelen.

Waar liefde van de wanden spat.

Waar alles oké zou kunnen zijn. Maar zelfs in Wonderland zit Alice zichzelf in de weg.

F*** it.

SKaGeN is een gezelschap dat zijn sporen al heeft verdiend in het volwassenentheater. Met *Wonderland* zetten ze hun eerste stappen in het jeugdtheater. SKaGeN en HETPALEIS vinden elkaar in de inhoudelijke en technische expertise die ze, ieder afzonderlijk, in het verleden hebben opgebouwd rond nieuwe ontwikkelingen van video en film in voorstellingen.

SKaGeN en HETPALEIS werkten in 2009 voor de eerste keer samen aan een jongerenproductie en trekken nu opnieuw alle registers open in deze multimediale voorstelling over groeipijnen.

Wees gegroeid in Wonderland.

“Het is fijn [...] om een voorstelling te zien die de grote zaal ook ten volle benut en waarbij de techniek mee het spel speelt en een overweldigend wauwgevoel genereert. [...] Wonderland is een spektakelstuk in de meest ondubbelzinnige en complimenteuzen betekenis van het woord.”

Liv Laveyne in De Morgen (12.11.2009)

MEDEWERKERS

CONCEPT, SPEL EN TEKST

Valentijn Dhaenens
Korneel Hamers
Mathijs Scheepers
Bruno Vanden Broecke
Clara van den Broek

SCENOGRAPHIE

ruimtevaarders.be
(Karolien de Schepper, Christophe Engels)

TEKENINGEN

Philip Paquet

ANIMATIE

Steven De Loenen

KOSTUUMONTWERP

Frederik Van Gompel

VIDEO

Barbara De Laere

LICHTONTWERP EN -UITVOERING

Geert De Vleeschauwer

GELUIDSONTWERP

Jeroen Wuyts

DANSCOACH

Eavesdropper

ZANGCOACH

Randi De Vlieghe

DRAMATURGIE

Jonas Van den Bossche

KLANKUITVOERING

Jelte Van Roy

Ben Bonner (met dank aan Patrick Romain)

Barbara De Wit (met dank aan Lilith Tremmery)

KOSTUUMUITVOERING/GRIME/KAPSEL

Barbara De Laere

Hilde Mertens

Veerle Segers

REKWISIETEN

Barbara De Laere

Danny Havermans

Luk Willekens

DECORUITVOERING

Martin Baarda

Fati Ben Azouz

Tom De Roy

Frank Haesevoets

Danny Havermans

Patrick Romain

Lilith Tremmery

Luk Willekens

POLYVALENTE TECHNIEK

Fati Ben Azouz

CHEF KLANK

Dries Meynckens

TONEELMEESTER

Tom De Roy

PRODUCTIELEIDING SKaGeN

Inge Lauwers

PRODUCTIELEIDING HETPALEIS

Raf Peeters

en alle andere medewerkers van HETPALEIS en SKaGeN

GESPREK MET CLARA VAN DEN BROEK

HETPALEIS en SKaGeN hernemen na drie jaar *Wonderland*, één van de meest opmerkelijke voorstellingen van de afgelopen jaren in de Grote zaal van HETPALEIS op gebied van techniek, videoprojectie, 3D-animatie en technische hoogstandjes. Dit nieuw geschreven stuk viel in zeer goede aarde bij het jonge publiek en zij herkenden zich in de situaties op het toneel. *Wonderland* is geïnspireerd op *Alice in Wonderland* van Lewis Carroll en de setting is verplaatst naar een hedendaagse omgeving. Alice van Carroll was een brutaal meisje voor die tijd. Bij HETPALEIS en SKaGeN is zij een rebellerende tiener die na een ruzie met haar vader in de badkamer in slaap valt en zo in de wastafel terechtkomt. Het afvoerputje refereert naar de konijnenpijp van het originele verhaal, de familiescène met zelf gebakken muffins naar het theekransje.

Het repetitieproces was een rollercoaster: de ideeën waren oeverloos en werden ook steeds groter en vooral meer gesofisticeerd – met dank aan de fantasie van Lewis Carroll wat betreft het krimpen en groeien en van Alice. Elk onderdeel van de voorstelling – decor, video, techniek, regie ... - werden tot in het kleinste detail besproken. Uiteindelijk werd er beslist om enkele ontwerpers en specialisten in te schakelen om alles te kunnen realiseren: Karolien De Schepper en Christophe Engels – ruimtevaarders – werden gevraagd om de scenografie uit te werken. Hun opdracht was om een gigantische wastafel op het podium te zetten waarop geprojecteerd kon worden, waarop gelopen moest worden, waar een stuk uit moest kunnen en waar iemand uit het afvoerputje kon opduiken en verdwijnen. Eavesdropper reeg de geluidjes en muziek die de acteurs in hun hoofd hoorden aaneen en maakte een soundscape. Philip Paquet werd gevraagd om tekeningen te maken die gebruikt worden naast de gefilmde beelden. Steven de Loenen en Frederik Van Gompel hadden dan weer de taak om de tekeningen naar animatie om te zetten, wat een gigantisch werk bleek te zijn en waar ontelbaar vele uren aan gespendeerd zijn. Er werden zelfs een dans- en een zangcoach bij betrokken op een bepaald moment.

Clara Van den Broek, die Alice speelt, vertelt enthousiast over de voorstelling en de herneming:

“Alice is een meisje van 13 jaar dat last heeft met zichzelf en met iedereen rondom haar. Ze ontvlucht deze wereld en komt in een droomwereld terecht, in Wonderland, een soort macrowereld waar de mensen piepklein zijn en de fantasie alle kanten uitkan. Alice worstelt met een negatief zelfbeeld, onder andere omdat ze haar plaats in de wereld niet vindt. Ze is ontevreden met wie ze is en uit dat in rebellie en verzet. In Wonderland moet ze letterlijk vechten tegen haar eigen demonen en zoals in een droom komen elementen uit de realiteit hierin vervormd voor: een gephotoshopt lief staat voor haar eigen drang naar perfectie en het gemis aan liefde; minimannen die de zaken regelen, staan voor de mannen in haar eigen familie; de zwemmer vertoont veel trekken van haar gehandicapte broer ... Degene die haar daar het meest het vuur aan de schenen legt, is zijzelf, althans haar spiegelbeeld dat haar steeds weer opjut en waarop ze zich afreageert. In Wonderland ervaart Alice ook haar lichamelijke aanpassingsproblemen letterlijk door te krimpen en weer te groeien. Ze moet er haar draai zien te vinden. Jezelf aanvaarden is een belangrijk onderdeel van groot worden. En je kan anderen pas graag zien als je eerst jezelf graag ziet. Dat klinkt allemaal heel ‘bond zonder naam’, maar zo moralistisch wordt het nergens in de voorstelling. Het vertrekpunt was heavy en de problematiek van groeipijnen klinkt wel door in de onderlagen, maar wat er vooral te zien was, was een stevige brok fantasie.

Wonderland was een voorstelling die wij heel graag speelden. Bovendien kregen we vanuit het publiek het gevoel dat de voorstelling goed aansloot bij de doelgroep voor wie het was bedoeld, bij de jonge tieners en hun leefwereld. Wij hadden het gevoel dat zij zich daarin konden herkennen. Zij zitten midden in een wereld van groeipijnen, zij voelen zich onaanangepast aan de wereld of vinden de wereld onaanangepast aan hen. Op die leeftijd ben je als mens in een transitie, in een overgang. Wij hebben drie maanden heel hard aan de voorstelling gewerkt en het is dankzij de steun van HETPALEIS, zowel op inhoudelijk als technisch en praktisch vlak, dat we dit hebben kunnen realiseren. Hierdoor had de voorstelling een zekere maturiteit. Na de laatste voorstelling hadden we al samen met HETPALEIS besloten om de voorstelling te hernemen.”

Hebben jullie nog dingen veranderd voor deze herneming?

“We hebben uiteindelijk – buiten het einde – niets veranderd aan voorstelling, al hebben we het wel een paar keer geprobeerd. Maar we kwamen altijd tot de conclusie dat het beter bleef zoals het was. Even was er sprake om bijvoorbeeld de retrohelikopter te vervangen door een ultramoderne versie, één die met een Ipad bestuurd wordt. We hebben dan toch besloten dit niet te doen, omdat we ervan overtuigd zijn dat sommige dingen beter werken als ze universeel en tijdloos zijn. De jonge kijkers worden eerder aangesproken door wat ze zien als ze niet écht uit hun leefwereld zijn geplukt, maar als ze er met een beetje afstand naar kunnen kijken. We hebben diezelfde discussie in 2009 gevoerd en zijn toen ook tot dit besluit gekomen. We proberen nog wel uit te vissen of de scheldwoorden die wij gebruiken niet uit de mode zijn. Drie jaar geleden zijn we hiervoor op scholen gaan luisteren naar jongeren en hun taal verandert zeer snel. Als we iets gebruiken in de voorstelling dat wel echt vanuit hun leefwereld komt, dan moeten we er zeker van zijn dat het niet al gedateerd is, want dan krijg je het omgekeerde effect en wordt het stom. Op die scholen hebben we toen ook gepolst naar de mode, naar waarover zij praten en wat hen bezig houdt. Iets wat toen aan de hand was, was het gegeven van emotieners, een bepaalde groep jongeren die zich punk-achtig kleden, vervuld zijn van verdriet en zelfhaat en die regelmatig met een mes in zichzelf krassen om de emotionele pijn te bevechten met fysieke pijn. heeft onze Alice een punkkapsel en ruige schoenen en doet ze zichzelf pijn. We zijn nu niet op zoek gegaan of deze jongerengroep nog op die manier aanwezig is, omdat we niet aan het hoofdpersonage willen raken. Trouwens, aan de kostuums kunnen we niets veranderen: er worden gefilmde beelden van Alice getoond als spiegelbeeld en die beelden moeten blijven kloppen met wat je op scène ziet. Aan het einde hebben we wel nog wat gesleuteld. Ik denk dat we drie jaar geleden geen energie meer hadden om de slotscène mooi af te werken. Nu hebben we die scène iets meer uitgewerkt en een andere plaats op het

© Kurt Van der Elst

toneel gegeven, wat de dramaturgie alleen maar ten goede komt. Het verhaal is nu duidelijker een raamvertelling, omdat de cirkel compleet wordt gemaakt.”

Het eerste repetitieproces was zeer heftig en intens. Het was alsof alles exponentieel verliep, er was zo ongelooflijk veel werk te verrichten. Hoe kijk jij daarop terug?

“Het is voor ons ongelooflijk om daaraan terug te denken. Omdat we een collectief zijn, vragen we ons af hoe we toch zo veel technische dingen hebben kunnen realiseren. Een collectief zijn heeft soms als nadeel dat we zo lang in discussies verzeild geraken dat we in tijdnood komen. Er is bij ons niet één leider die gestructureerd te werk gaat en knopen doorhakt. Alles ontstaat in samenspraak waardoor we sommige zaken niet helemaal uitgewerkt krijgen. Toen was dat wel gebeurd. Ik kan nog steeds bijna niet geloven dat het decor echt tot stand is gekomen zoals we het in ons hoofd hadden. Met de hulp van HETPALEIS lukte het om alles in de voorstelling mooi af te werken en te realiseren. Dat die projecties allemaal gelukt zijn en op tijd klaar waren, dat is wonderlijk. Toen bracht dat een enorme stress met zich mee. Bij de herneming nu is het zo fijn dat die stressfactor wegvalt. Het spelplezier primeert nu, het tijd nemen om dingen rustig fijner te kunnen zetten, om overgangen preciezer te kunnen uitvoeren. Het is geweldig om het te kunnen hernemen, net omdat we er toen zo ontzettend veel tijd hebben ingestoken. Ik kijk erop terug als een proces waarin we heel veel hebben geleerd, op technisch vlak, maar ook op organisatorisch vlak. We hebben toen voor de eerste keer met de ruimtevaarders samengewerkt en ondertussen zijn dat onze vaste vormgevers geworden.”

Er is ondertussen bij iedereen veel gebeurd op privégebied. Kijk je nu anders tegen deze voorstelling aan?

“Drie jaar geleden had ik een heel ander leven, omdat mijn man, Roel Verniers, toen nog leefde. Na zijn dood zat ik midden in een storm, terwijl mijn leven tegelijk stil stond. Voor mij persoonlijk doet het deugd om te voelen dat er ook dingen zijn die niet veranderen, die niet teloorgaan. Mijn leven bij SKaGeN was altijd een leven buiten Roel, dat was mijn leven en dat vind ik nu terug. Het is de eerste keer sinds zijn dood dat ik mijn normale leven terug oppak en dat mij deugd.”

Binnen SKaGeN is er na de eerste speelreeks van Wonderland een grote verandering geweest met het vertrek van Bruno Van den Broecke. Heeft dit een invloed op jullie als collectief om nu opnieuw samen te spelen?

“Dit is de eerste keer dat we terug samen een voorstelling spelen. De energie van vroeger was direct weer terug. Dit voelt als thuiskomen. Maar je voelt ook dat iedereen ouder is geworden en er zijn wat gevoelige of pijnlijke plekken bijgekomen. Iedereen heeft ondertussen wel ergens schade opgelopen, zowel persoonlijk als het collectief op zich. Toen Bruno SKaGeN verliet, deed dat pijn en was het even zoeken naar onze verhoudingen en naar de identiteit van het collectief. Gelukkig blijft SKaGeN ook zo overeind en is het collectief meer dan aparte personen. Al moet ik toegeven dat het heel fijn aanvoelt om weer met Bruno samen te spelen.”

TEKSTFRAGMENT UIT *WONDERLAND*

ALICE: Waarom wilt gij zo goed kunnen zwemmen?

ZWEMMER: Hieronder ligt een oceaan.

ALICE: Hieronder?

ZWEMMER: Ja.

ALICE: En wilt ge daarin zwemmen?

ZWEMMER: Ja. Onder het water. Altijd maar dieper.

ALICE: Waarom?

ZWEMMER: Er zit een gat in de oceaan.

ALICE: Een gat?

ZWEMMER: Ja. Daar wil ik naartoe.

ALICE: Waarom?

ALICE: Is ze het al lang?

ZWEMMER: Ze is het op een keer geworden.

ALICE: Met een staart en zo?

ZWEMMER: Dat weet ik niet. Ik heb ze nooit als zeemeermin gezien. Maar als ze een zeemeermin is, dan heeft ze een staart. Een zeemeermin moet niet oefenen om te zwemmen. Een zeemeermin kan dat.

ALICE: Mijn vader is een walrus, met een hangsnor. Hij kan heel luid zijn, maar ook heel stil. Hij is veel dikker dan uw mama. Ik versta hem niet zo goed, maar ik wil het wel. Ik wil hem wel verstaan. Ik ben ook aan het oefenen met hem. We gaan dan wandelen langs het water en hij probeert mij dan te volgen.

ZWEMMER: Kan uw vader zwemmen?

ALICE: Nee, hij kan waggelen. Hij is traag.

ZWEMMER: En wat oefent ge dan?

ALICE: Wij oefenen mekaar. We oefenen in 'bij elkaar blijven'. Ik mag niet te snel, hij mag niet te traag. Ik mag niet te dun, hij mag niet te dik en zo wandelen wij dan langs de zee.

ZWEMMER: En hoe ver wandelt ge dan?

ALICE: Niet ver. Hij is heel vlug moe en dan stopt hij en dan valt hij op zijn buik en dan heft hij zijn kop omhoog. En dan kijkt hij naar mij met zijn donkere oogjes met licht in.

ZWEMMER: Gij denkt wel veel na, precies.

ALICE: Ja. Maar het brengt niets op.

ZWEMMER: Ik zou graag kunnen nadenken.

ALICE: Pf, waar hebt ge dat voor nodig.

ZWEMMER: Om indruk op u te maken.

ALICE: Op mij?

ZWEMMER: Ja.

ALICE: Wilt gij indruk maken op mij?

ZWEMMER: Ja.

ALICE: Waarom?

ZWEMMER: Omdat ik u bijzonder vind.

WIE IS WIE

Barbara De Laere voltooit in 2001 een opleiding schilderkunst aan de kunsthogeschool Sint-Lucas te Gent. In 2006 studeert ze af als theatervormgever aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen. De Laere is sinds 2003 vaste kostuumontwerpster bij het collectief SKaGeN. Daarnaast ontwerpt ze kostuums van de voorstellingen *Millernin* (Cie de KOE), *Paradijs voor Futlozen* en *Het gras zal altijd Geeler zijn* (beide Het Gevolg). Met *De Marcellini's* maakt ze in 2009 haar debuut als ontwerper in HETPALEIS. Daarna ontwerpt ze ook kostuums voor de productie *Wonderland* van HETPALEIS en SKaGeN. Met Stefan Perceval werkt ze samen als kostuumontwerper voor de producties *Maria Vaart* en *Hartekop* (Het Gevolg) en *De tocht van de olifant* (2012, HETPALEIS).

Steven De Loenen studeert af als Grafisch en Reclame Vormgever aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen. Hij is de man achter Stoav graphics, een multimedia ontwerp bureau, dat zich vooral richt op animatie, 3D design en printwerk. Al meer dan 10 jaar ontwerpt hij met zoveel mogelijk variatie binnen de disciplines van multimedia en grafisch ontwerp. Altijd op zoek naar nieuwe invalshoeken en stijlen. Hij werkt onder meer voor Ketnet, MTV networks, Shoot the Artist, Duval Guillaume, Famous, Proximity BBDO en Hybrid studio te California (o.a. aan DVD en filmwebsites voor Warner Brothers: *Watchmen*, voor 20th Century Fox: *X-men*, *Walk the Line*, *24*, *Prison Break*, *iRobot* ...).
(www.stoav.be)

Geert De Vleeschauwer studeert af aan het Narafi (Nationaal Radio- en Filmtechnisch Instituut te Vorst) en behaalt een graduaat in de audiovisuele technieken, optie cinematografie. Bij SKaGeN was hij technicus en videospecialist. Ook bij theatergezelschap luxemburg vzw heeft hij dezelfde functies voor de voorstellingen *Baardvrouwen*, *Van drie oude mannetjes die niet dood wilden*, *Stoppeltje (woke up this morning)*. Verder staat hij in voor de montage van *Moscow* (Berlin). De Vleeschauwer is zelfstandig cameraman en maakt eigen videomontages op zelfstandige basis. Vanaf 2010 werkt hij regelmatig voor Berlin: hij staat in voor de videotechniek en montage van *Tagfish* en *Land's end* en is vaak met dit gezelschap op toer in het buitenland.

Valentijn Dhaenens studeert met zijn klasgenoten af als meester in de dramatische kunst en sticht mee het theatercollectief SKaGeN . Hij acteert verder onder meer bij NTGent (*Celibaat*, *Leonce en Lena*, *Arabische Nacht*), Tropic Line Theatre, Australia (*UNCLE Scorpion*), De Queeste (*Belgrado Trilogie*, *Haarmann*), Lantaren/Venster, Rotterdam (*Kroniek van een aangekondigde dood*), HETPALEIS (*Orestes*), Kaaitheater (*Sittings/Be in me*), KVS (*Diep in de aarde, dieper in uw gat*), KVS en NTGent (*Diplodocus Deks*) en bij De Roovers (*Oom Wanja* en *Blue Remembered Hills*).

Ook is hij onder andere te zien in volgende films: *Bxl minuit* (kortfilm van Dorothée Van Den Berghe), *Afterday* van Nico Leunen, *De helaasheid der dingen* van Felix Van Groeningen, *Copacabana* van Marc Fitoussi, *Où va la nuit* van Martin Provoost, *Under the weight of clouds* van Martijn Maria Smits en *Fucking Suburbia* van Jeff Otte.

Eavesdropper – Yves De Mey – begon als drum'n'bass en Breakbeat producer. Na een groot aantal concerten in binnen- en buitenland en enkele releases werd hij door Het Toneelhuis geëngageerd om de

soundtrack voor *Aars!* van Luk Perceval te schrijven. Eén jaar later maakte hij voor Wim Vandekeybus/Ultima Vez de soundtrack voor *Scratching the Inner Fields*. Sindsdien is Eavesdropper actief op diverse vlakken zoals geluidsinstallaties, sound design voor film en commercials, DJ and live-sets, zowel in België als in het buitenland. Hij heeft z'n eigen lo-profile Knobsounds en Stem label en werkt ook samen met Visual Kitchen. Zijn werk wordt ook uitgebracht op andere labels zoals Time 2 Express (B), Morse (B) en Line/12K (US). Voor dans en theater werkt hij de laatste jaren samen met Peter Verhelst, HETPALEIS (*Wortel van glas*, *Kumari* en *Armandus de Zoveelste*), Meg Stuart, Sanne van Rijn, Inne Goris, Claudio Bernardo, Antoine Effroy, Susanne Kennedy ... Naast al deze activiteiten is hij creative director bij studio Sonicville en werkt hij als sounddesigner, muzikant en geluidsingenieur voor film en andere media.

Korneel Hamers is acteur en theatermaker bij het collectief *SKaGeN*. Sinds enkele jaren legt hij zich toe op het schrijven van libretti en het regisseren van nieuwe operaproducties. Tot zijn recente werk behoren opdrachten voor Age Veeroos (Estland), Solisten Ensemble Kaleidoskop en Thomas Gerwin (Duitsland). Samen met dirigent Bart Van Reyn richtte hij *The Ministry of Operatic Affairs* op. Voor Vlaanderens eerste reizende operagezelschap werkt hij momenteel aan een driedelige Mozart-Da Ponte cyclus. Voor zijn operaconcept en libretti kreeg Korneel Hamers in 2010 de Operare10 prijs van de *Zeitgenössische Oper Berlin*. Hamers speelt zielsgraag viool en is zanger.

Philip Paquet is illustrator, striptekenaar, schilder, muzikant maar vooral een veelzijdig verhalenverteller. Als illustrator werkt hij onder meer voor magazines en platenlabels. Afwisseling is voor hem erg belangrijk. Zijn met jazz doordrenkte stripalbums *Louis Armstrong*, *Snapshots* en *Playin' / Smilin' / Fightin' / Cookin'* worden sterk gesmaakt in de jazz -en stripwereld. *Over naar jou* en *Weer over naar jou*, twee albums op scenario van theatermaker Adriaan Van Aken leggen dan weer een link met de theaterwereld. In 2007 ontwierp Paquet het indrukwekkende decor voor het stuk *Winterkant* van het gezelschap SKaGeN. In de albums *Yume* en *Yume 2*, *De stilte* tekent hij zijn fascinatie voor het land van de rijzende zon neer. Deel 3 *De val* verschijnt in 2013. In het De Villegaspark in Berchem kan je sinds kort een kleurrijke 150 vierkante meter muurschildering aanschouwen gemaakt in opdracht van Stad Antwerpen. Voor het pas verschenen boek *Sommige dingen vallen in het water* van Clara Van Den Broek verzorgde hij een reeks illustraties. Het Brussels Jazz Orchestra toert momenteel met *Graphicology*, een voorstelling waar het orkest met de graphic novels van Paquet aan de slag is gegaan. Onder meer Bert Joris en Michel Herr componeerden muziek op de beelden van Paquet. Een visual jazzscore als het ware. Met Werner Gilliom Claessens vormt hij het teken/ vj duo Cyclop Max. Zij verzorgen live visuals voor o.m Radio Modern feesten en het Frank Vaganée trio. Als er één constante is in zijn werk dan is het zeker muziek. (www.philippaquet.com)

Ruimtevaarders is een ontwerpersduo dat bestaat uit Karolien De Schepper en Christophe Engels. 'ruimtevaarders' staat voor onderzoek en ruimtelijke fictie. Het duo bedenkt omgevingen in theater en publieke ruimtes, voor tentoonstellingen en evenementen. Hun gecombineerde artistieke en architectuurervaring mengen ze met humor en verrassing. Sinds hun scenografieopleiding in 2008 (www.apass.be) kregen ze verschillende opdrachten voor de vormgeving van festivals (Het Theaterfestival in deSingel), theater (Wonderland, Almschi!, Berlin Alexanderplatz met SkaGeN en Droomtijd, Vader, Moeder, Ik en Wij met Inne Goris en LOD), museale opstellingen en tentoonstellingen (Legermuseum Brussel, tentoonstelling Achtergael Architecten), tijdelijke installaties (de Nachten, MAS, deSingel Art City),

evenementen (E-Culture Fair 2011, de Vlaamse Cultuurprijzen 2008), etc.
(www.ruimtevaarders.be)

Mathijs F Scheepers richt in 2000 mee SKaGeN op. Daarnaast is hij als acteur regelmatig te gast bij de Roovers, Comp. Marius en andere. Op televisievlak is hij bekend van de één-reeks *Kinderen van Dewindt* en *De Smaak van de Keyser*, *De Kavijaks*, maar ook van zijn acteerwerk in films zoals *Zot van A*, *Groenten uit Balen* en in twee films die weldra op het scherm te zien zullen zijn: *Frits en Franky* en *Brasserie Romantiek*. Verder is hij op tv te zien in *Clan*, heeft hij een eigen item, *Stopcontact*, in *Plan B* op VIER en speelt hij in de nieuwe één reeks *Salamander*.

Clara Van den Broek is romaniste, theaterwetenschapster en actrice. Ze is mede-oprichter van het theatercollectief SKaGeN en speelt in het verleden onder meer bij De Tijd, Cie de KOE, Arne Sierens en Alain Platel, *Cinderella* (Hanneke Paauwe) ... Van den Broek is een tijdlang dansrecensente bij de krant *De Morgen* en redactielid bij het podiumkunstentijdschrift *Etcetera*. In 2006 verschijnt haar debuutroman *Aarde* bij Uitgeverij De Geus. Daarnaast publiceert zij verschillende kortverhalen en essays. Momenteel speelt ze samen met haar kinderen de voorstelling *Sommige dingen vallen in het water*. De theatertekst verschijnt samen met teksten van Roel Verniers onder de gelijknamige titel bij uitgeverij Vrijdag. Clara van den Broeck geeft les aan de toneelopleiding op het Antwerpse Conservatorium.

Bruno Vanden Broecke is licentiaat Klassieke Filologie en Kandidaat Dramatische Kunsten. In 2000 richt hij mede SKaGeN op. Daarnaast is Vanden Broecke vaak te zien in voorstellingen van Cie de KOE (onder andere *Dropdeadmoney*, *In den beginne... Squirrels*, *Quarantaine*, *De wet van engel*, *Millernin*, *Utopie van het atoom*) en van Raven Ruëll in de KVS (onder andere *Roberto Zucco*, *Schitz*, *Leven en werken van Leopold II*, *Missie*). Hij schrijft ook mee aan *Jan, mijn vriend* (BRONKS), *Paradijs voor futlozen*, *Het gras zal altijd Geeler zijn* ... (beide Het Gevolg) en *Pakman* en *Vakman* van Theater Artemis. Vanden Broecke is verder te zien in de tv-serie *Het Eiland* en werkt mee aan het tv-programma *Man Bijt Hond*. Hij speelt ook in tal van Vlaamse films en series, waaronder *Loft*, *Katarakt* en *Wat als?*. *De Marcellini's* (2008-2009) is de eerste voorstelling die hij in HETPALEIS maakt. Die productie wordt in februari 2013 hernomen.

Frederik Van Gompel studeert af als Grafisch en Reclame Vormgever aan het Sint Lucas te Antwerpen en is autodidact op gebied van 2D en 3D animatie, video en audio bewerking. Frederik Van Gompel heeft meer dan 10 jaar ervaring in grafische en audiovisuele sector. In zijn werk ligt de focus op de vormgeving van het beeld en het natuurlijke van bewegingen in de beeldcompositie, dit in combinatie met een sterke technische achtergrond. Hij werkte mee aan verscheidene audiovisuele producties voor o.a. Grid VFX, Hoaxland, Famous, Pinkeye, Media Facilities, MTV Networks, Latcho Drom, Moxy.

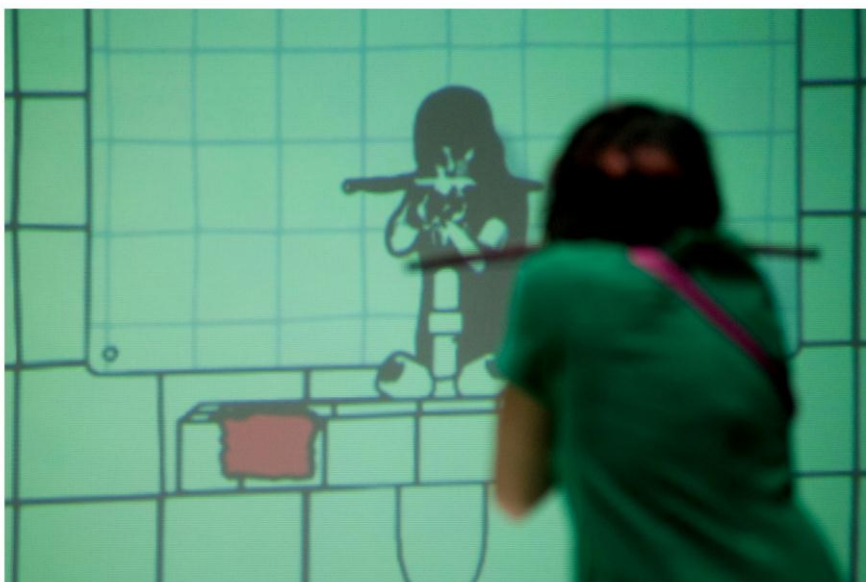
Jeroen Wuyts is freelance licht- en geluidsontwerper en –uitvoerder bij SKaGeN en werkt in het verleden bij onder andere NTGent, De Onderneming, Needcompany (*Isabella's room*, lichtontwerp), Rosas (*Once*), Les ballets C de la B (*foi*, lichtontwerp) en Berlin.

© Kurt Van der Elst

“Voor het stuk bundelen HETPALEIS en SKaGeN hun kennis van technische expertise en het resultaat is verbluffend. [...] Zoals een tiener zijn artificiële wereld in games vindt, is het wonderland van Alice er eentje van hoogtechnologisch niveau.

Sofie Wielandts in Cutting Edge (09.11.2009)

© Kurt Van der Elst

SPEELLIJST

In HETPALEIS

Oktober 2012

di 23	19u00	Grote zaal	avant-première	+32 (0)3 202 83 60
wo 24	20u00	Grote zaal	première	+32 (0)3 202 83 60
do 25	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
vr 26	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
za 27	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
di 30	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
wo 31	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60

November 2012

za 3	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
zo 4	15u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
di 6	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
wo 7	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
do 8	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
vr 9	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
za 10	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
di 13	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
wo 14	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling	+32 (0)3 202 83 60
do 15	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
vr 16	13u30	Grote zaal	schoolvoorstelling	+32 (0)3 202 83 60
za 17	20u00	Grote zaal	publieke voorstelling in het kader van benefiet Child-Help	+32 (0)3 202 83 60
zo 18	15u00	Grote zaal	publieke voorstelling in het kader van Kunstendag voor Kinderen	+32 (0)3 202 83 60

OMKADERING

Meer informatie vindt u op de website van HETPALEIS, www.hetpaleis.be, en op de speciaal aangemaakte website van *Wonderland*, www.hetpaleis.be/wonderland.

Op zaterdag 17 november is er een benefiet voor **Child-Help**. Child-Help is een organisatie die zich inzet voor kinderen met een open rug of een waterhoofd die in ontwikkelingslanden worden geboren. Voor een ticket voor *Wonderland* (normaal 5 of 10 euro) betaalt het publiek die dag 5 euro extra die integraal naar de organisatie gaat.

Op zondag 18 november wordt de productie opgevoerd in het kader van de **Kunstendag voor Kinderen**, een initiatief van minister Joke Schauvliege om kinderen vertrouwd te maken met kunsten.

HETPALEIS organiseert een **inleidend gesprek** op donderdag 8 november om 19u. Gratis.

Naamactie: Iedereen die Geert heet (naar videoman Geert De Vleeschauwer), mag gratis naar een publieke voorstelling.

Tickets €5/€10

03 202 83 60

onhaal@hetpaleis.be